

Svar gällande förslaget om borttagande av nolltaxa året runt

I den analys som Stockholms Stad har tagit fram, finns ett antal påståenden (sammanfattade i sina formuleringar från dokumentet på Insyn Stockholm) som har tagit med i vår analys av förslaget, och också väljer att kommentera utifrån ett basketperspektiv.

Syftet var att fler barn och unga skulle träna mer, och att föreningslivet skulle öka ekonomiskt.

Det här är en definitionsfråga, vad är fler, och vad menas med träna mer? En ökning på 170% bokade tider talar för att just fler barn och unga tränade mer under 2021 och 2022.

Under både 2021 och 2022 ökade bokningstiderna med 170% under tiden utanför ordinarie säsong.

Basketen ser det här som stora framsteg, att fler barn och unga spelar basket även under sommaren. Det kan vara spontanbasket, lägerverksamhet, prova på eller annan basketverksamhet. Det viktiga här är att de faktiskt var där och spelade basket, i stället för att hänga på stan, vara stillasittande eller kanske till och med vara ensam utan kompisar.

Förvaltningen har bedömt att andra idrotter som tidigare varit s.k. "andraidrott" under vinterhalvåret missgynnas av att fotbollen kan utöva sin idrott året runt. Och det står i kontrast till RF:s ambition om att hålla på med flera idrotter längre upp i åldrarna.

Här vill vi med bestämdhet ifrågasätta diskrimineringen av andra idrotter än fotbollen. Alla idrotter har en förstaidrott, så att fotbollen skulle vara ett givet förstahandsval om nolltaxan blir kvar, är rent ut sagt ett absurt påstående. Basketspelare spelar basket som sin första idrott och med möjlighet att bedriva sommarverksamhet skulle basketens andra gren 3x3 få en ärlig chans att växa. Det är en OS-gren och det finns inte en enda godkänd 3x3-plan i hela Stockholms Kommun, så hallarna fyller en viktig funktion för den grenen. Sedan är vi övertygade om att även basketspelare vill spela fotboll eller utöva andra idrotter ibland, det går att kombinera om viljan finns.

För övrigt så kan fotbollen med sin futsalverksamhet redan konkurrera ut andra idrotter om påståendet om dess självklara dragningskraft var hela sanningen.

Intresset hos hallidrotterna har främst varit läger inför uppstart, och intresset för reguljär träning har varit lågt. Och det finns en stark kultur att lämna hallarna under sommarmånaderna.

Sommaren 2021 var precis i uppstart efter pandemin, många föreningar hade fullt upp med att väcka verksamheten till liv igen, och återhämta det tapp som de känt av under nedstängningen. 2022 var första året med nolltaxa under sommaren, där verksamheten också var i full gång redan in mot sommarmånaderna. Att efter ETT år säga att intresset är lågt känns inte bara orimligt utan också ogrundat. Att hänvisa till en stark kultur att lämna hallarna under sommaren, är också orimligt efter ETT år. En kulturförflyttning tar inte ETT år, utan flera år. Även hela systemet måste få en chans att hänga med i förändringarna, såsom hur ledare rekryteras, samarbetet med skolor, starta fler spelformer och nya träningsformer.

Behovet av ekonomiska incitament har inte varit tydliga, och nolltaxan har inte bidragit till några sänkta avgifter hos föreningarna.

Föreningarna kanske inte sänker sina avgifter, men kan erbjuda mer aktivitet för samma avgift. Föreningarnas ekonomi släpar också en del, och bidrag betalas ut i efterskott, så det är en snedvriden bild att tro att föreningarna ska sänka sina avgifter efter ETT år. Bidragen för 2021 är inte relevanta här, då var det snarare en fråga om föreningarnas överlevnad efter pandemin.

Nyrekrytering sker främst under reguljär säsong då seriespelen är i gång, vilket innebär att rekrytering under övrig säsong inte är intressant.

Tvärtom, så är den övriga säsongen högintressant för nyrekrytering. Under säsongen finns det varken ledare eller halltider för att utvidga verksamheten. Då går all tid åt till att trycka in befintlig verksamhet med skohorn.

Beslutet om nolltaxa togs i november 2021

Precis, i november 2021. Det vill säga basketen första och enda år för nolltaxa under sommaren var sommaren 2022. Första hela verksamhetsåret efter en lång pandemi, och med den brist på ledare som uppstått under pandemin så hade inte föreningarna hunnit växa i kapp ännu till år ETT med nolltaxa. Här krävs lite uthållighet.

Avslutningsvis så vill vi från basketen lyfta några argument för att nolltaxan ska finnas kvar:

7 miljoner sparade för staden är små pengar i förhållande till vad det ger för idrottande barn och unga.

7800 fler bokade timmar under nolltaxeåret, som nu ska avgiftsbeläggas. Det innebär 7800 x 480 kr (enligt nya taxan) = **3 744 000 kr i kostnader för dessa timmar**, som belastar föreningarnas ekonomi utan ökade intäkter.

Basketen har 6 föreningar som har hela sin verksamhet i områden som Jämställdhetsmyndigheten har bedömt har de största socioekonomiska utmaningarna, och därmed är högsta prioritet för stödverksamhet. Ytterligare 7 föreningar har stora delar av sin verksamhet i dessa områden och 11 andra föreningar bedriver även de verksamhet i områden med stora socioekonomiska utmaningar. Att lägga taxa under sommaren för dessa föreningar, innebär i praktiken att verksamheten stannar av under sommaren.

Sommaren är en känslig period för våra barn och unga. Det är sommarlov och ingen skola med rutiner och klasskompisar, föräldrar som kanske jobbar och idrotten stänger ner. Basketen har många utövare i socioekonomiskt svaga områden, som inte har råd att betala för extra basketträning under sommaren. Dessa barn och unga ser vi som högriskgrupper, där idrotten (och även skolan) är viktig för att inte hamna i utanförskap på grund av sociala faktorer som exempelvis ensamhet.

7 miljoner sparade mot vad det kostar samhället om endast tre basketspelare lockas in i gängkriminaliteten under en period när de varken har skolan eller idrotten i sitt liv. Har vi verkligen råd att ta den risken för 7 miljoner? Idrotten förväntas göra stora samhällsinsatser som motprestation för de "öronmärkta" bidrag som vi får, med ökade hallhyror riskerar vi att kunna göra mindre faktisk verksamhet.

Kostnadsexempel för en basketförening som har 500 medlemmar i åldrarna 7-20 år, fördelat på ett trettiotal grupper. Bara en extra timmes träning per grupp och vecka, i 12 veckor, skulle innebära en merkostnad på 172 800 kronor för den föreningen. En timme i veckan som kan ge dessa barn och unga en meningsfull fritid även på sommarn, som tyvärr kan vara en omöjlig ekonomisk utmaning för föreningen.

Charlotta Bernervall

Verksamhetschef

Stockholms Basketbollförbund